

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/269/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202860
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619202860.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého V. G., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov V. Y., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom G., S. ul. č. XXXX/XX a S. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., O. ul. č. XXX/X, v konaní o podnete S.. D. I., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom V. č. XXX, na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti poručníka, takto

rozhodol:

Súd zveruje maloletého V. G., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti poručníka S.. D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX.

Súd zrušuje ústavnú starostlivosť nad maloletým V. G., nariadenú rozsudkom tunajšieho súdu č. 8P/38/2014 - 49 zo dňa 08.10.2014.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého V. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Piešťany, Krajinská ul. č. 5053/13.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého V. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Piešťany, Krajinská ul. č. 5053/13.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok tunajšieho súdu č. 8P/38/2014 - 49 zo dňa 08.10.2014 v časti výroku o výživnom pre maloletého a v časti o zverení maloletého do ústavnej starostlivosti.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Podnetom doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.11.2019 sa súdom ustanovený poručník maloletého - S.. D. I., nar. XX.XX.XXXX, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by tunajší súd doplnil výrok rozhodnutia č. 8P/276/2018 - 49 zo dňa 06.12.2018, ktorým bola ustanovená za poručníka maloletého V. a uviedol, že poručník zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

2. Uznesením č. 8P/269/2019 - 1 zo dňa 29.11.2019, právoplatným dňa 31.01.2020, tunajší súd začal konanie o zverenie maloletého V. G., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti poručníka.

3. Poručníčka na pojednávani dňa 25.05.2021 uviedla, že žiada, aby jej bol maloletý V. zverený do osobnej starostlivosti, nakoľko vykonáva funkciu poručníka maloletého aj v rozsahu osobnej starostlivosti o maloletého. Vyjadrila sa, že s maloletým V. boli výchovné problémy, nezvládal základnú školu a v súčasnosti je na pobyte v Liečebno - výchovnom sanatóriu v J., kde sa aj vzdeláva, tieto pobyty mu prospievajú. Maloletý trpí poruchami ADHD, dyslexiou, dysgrafiou. Poručníčka uviedla, že aj napriek uvedeným výchovným problémom by chcela, aby bol maloletý jej ako poručníkovi aj zverený do osobnej starostlivosti.

4. Matka maloletého sa na pojednávanie vo veci nariadené na deň 25.05.2021 neodstavila, napriek vykázanému predvolaniu dňom 30.04.2021 s poukazom na ustanovenie § 112 Civilného sporového poriadku, svoju neúčast' neospravedlnila. Vzhľadom k tomu súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

5. Otec maloletého sa na pojednávanie vo veci nariadené na deň 25.05.2021 nedostavil, napriek vykázanému predvolaniu dňom 30.04.2021 s poukazom na ustanovenie § 112 Civilného sporového poriadku, svoju neúčast' neospravedlnil. Vzhľadom k tomu súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

6. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa súhlasil s tým, aby bol maloletý Roman zverený do osobnej starostlivosti poručníka, tento vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého riadne a takéto zverenie bude v záujme maloletého, pričom v súvislosti s uvedeným navrhol súdu zrušiť ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletým.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítím prítomných účastníkov, oboznámil sa s rodným listom maloletého dieťaťa, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany zo dňa 11.05.2021, lustráciou matky v Registri Sociálnej poisťovne, lustráciou otca v Registri Sociálnej poisťovne, obsahom súdneho spisu tunajšieho súdu č. 8P/432/2013, 8P/38/2014, 8P/69/2016, 8P/287/2017, 8P/15/2018, 8P/276/2018, ako aj obsahom ostatnej spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, otcovstvo k maloletému bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred príslušným matričným orgánom. Dňa 08.10.2014 tunajší súd rozsudkom č. k. 8P/38/2014-49 zveril maloleté dieťa do starostlivosti Domova detí sv. M. o.z., so sídlom V., K. č. XX/X. a obom rodičom uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2014.

Rozsudkom č. k. 8P/69/2016 - 47 zo dňa 06.10.2016, právoplatným dňa 24.11.2016, tunajší súd rozhodol, že maloletý V. je od právoplatnosti daného rozhodnutia osvojiteľný.

Rozsudkom č. k. 8P/15/2018 - 49 zo dňa 28.08.2018, právoplatným dňa 02.10.2018, tunajší súd pozbavil rodičov maloletého ich výkonu rodičovských práv k maloletému V. tak, že rodičia nie sú oprávnení zastupovať maloletého V. pred orgánmi štátnej správy, miestnej samosprávy v plnom rozsahu, zastupovať maloletého Romana v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou o maloletého v plnom rozsahu, zastupovať maloletého V. v súvislosti so školskou dochádzkou v plnom rozsahu, spravovať majetok maloletého V. v plnom rozsahu a vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého.

Uznesením č. k. 8P/276/2018 - 49 zo dňa 06.12.2018, právoplatným dňa 10.01.2019, tunajší súd ustanovil maloletému S.. D. I., nar. XX.XX.XXXX v K. za poručníka pre maloletého V..

8. Matka maloletého dieťaťa sa t. č. zdržiava na neznámom mieste, o maloletého V. sa nezaujíma. Matka nie je evidovaná ako zamestnaná ani ako poberateľka dávky v nezamestnanosti.

9. Otec maloletého dieťaťa sa t. č. zdržiava na neznámom mieste, o maloletého V. sa nezaujíma. Otec nie je evidovaný ako zamestnaný ani ako poberateľ dávky v nezamestnanosti.

10. Maloletý V. navštevuje II. ročník v Liečebno - výchovnom sanatóriu, so sídlom J. - H., K. č. X, kde využíva aj internátne ubytovanie. Maloletý má diagnostikované ADHD, dyslexiu, dysgrafiú a poruchu príjmu potravy, sledovaný je v imunoalergologickej, kardiologickej a nefrologickej ambulancii. Raz ročne maloletý absolvuje pobytové liečenie v O. N. kvôli respiračným ochoreniam.

11. Poručníčka je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 420 Eur mesačne a vdovského dôchodku vo výške 200 Eur mesačne, okrem toho poberá opakované peňažné príspevky ako poručníčka maloletého. Poručníčka je s maloletým V. v pravidelnom telefonickom kontakte a každý druhý víkend, školské prázdniny ako aj sviatky si bráva maloletého domov.

12. Podľa § 56 Zákona o rodine, ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, bol pozastavený výkon ich rodičovských práv a povinností alebo nemajú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, súd ustanoví maloletému dieťaťu poručníka, ktorý bude zabezpečovať jeho výchovu, zastupovať ho a spravovať jeho majetok.

13. Podľa § 56 ods. 2 Zákona o rodine, poručník nie je povinný osobne sa starať o maloleté dieťa. Ak sa poručník o maloleté dieťa osobne stará, má nárok na príspevky podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 56 ods. 3 Zákona o rodine, ak sa poručník o dieťa osobne nestará, dohliada na rozsah a spôsob starostlivosti, ktorá sa dieťaťu poskytuje.

15. Podľa § 58 ods. 3 Zákona o rodine, poručník je povinný vykonávať svoju funkciu riadne a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Za jej riadny výkon zodpovedá súdu. Rozhodnutie poručníka týkajúce sa každej podstatnej veci maloletého dieťaťa vyžaduje schválenie súdu.

16. Podľa § 58 ods. 7 Zákona o rodine, medzi poručníkom a maloletým dieťaťom nevzniká vyživovacia povinnosť.

17. Poručník má možnosť pri výchove maloletého právo sa o maloletého osobne starať, alebo je dieťa zverené do niektorej z foriem náhradnej starostlivosti a poručník dohliada na jeho výchovu, resp. na rozsah a spôsob starostlivosti, ktorá sa dieťaťu v náhradnej starostlivosti poskytuje.

18. Ak sa poručník rozhodne nevykonávať osobnú starostlivosť o dieťa, je následne povinný dohliadať na výkon tejto starostlivosti poskytovanej dieťaťu, či je táto vykonávaná v súlade so záujmami maloletého dieťaťa.

19. V prípade, keď sa pri riešení určitého prípadu nenájde ani podobná právna norma, postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (ratio legis) , (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Sžf 41/2008).

20. Vzhľadom k tomu, že v príslušnom hmotnoprávnom predpise - zákone o rodine, absentuje právna úprava upravujúca režim zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti poručníka, a teda súd nemohol daný právny prípad subsumovať pod konkrétnu skutkovú podstatu, na riešenie právneho prípadu v zmysle analógie legis využil inú skutkovú podstatu, ktorá vykazuje so skúmaným javom prevalentnú mieru obdoby podstatných vlastností a charakteristík. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súd pri riešení právneho prípadu použil ustanovenia zákone o rodine upravujúce náhradnú osobnú starostlivosť, čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanému prípadu.

21. Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

22. Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

23. Podľa § 44 ods. 3 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je

- a. zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“),
- b. pestúnska starostlivosť a
- c. ústavná starostlivosť.

24. Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

25. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

26. Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie.

27. Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

28. Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

29. Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

30. Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

31. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; po dovŕšení plnoletosti dieťaťa sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu. Ak je osobou, ktorej je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, prarodič,

súrodeneц maloletého dieťaťa alebo súrodeneц rodiča maloletého dieťaťa podľa § 45 ods. 2 druhej vety, súd rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

32. Podľa § 47 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká

a. dosiahnutím plnoletosti dieťaťa,

b. smrťou maloletého dieťaťa,

c. smrťou osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,

d. právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,

e. právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti,

f. rozvodom manželov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 46.

33. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

34. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

35. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

36. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

37. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

38. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

39. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

40. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

42. Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

43. Podľa § 38 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak je účastníkom konania maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

44. Podľa 38 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb

45. Dieťa ako plnohodnotný nositeľ práv a povinností musí byť v právnych vzťahoch plne rešpektované, a to nie ako ich objekt právnych vzťahov, ale ako ich subjekt, s garantovaním všetkých práv a právom chránených záujmov.

46. Najlepší záujem maloletého dieťaťa je primárnym kritériom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého týkajú. Pokiaľ ide o záujem maloletého dieťaťa, súd musí tento vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na in concreto okolnosti spočívajúce v danosti prípadne v absencii nielen „technických“ podmienok na výchovu, starostlivosť a všestranný vývoj maloletého (bytové predpoklady, dochádzka do školy alebo na voľnočasové aktivity, lekárska starostlivosť a pod.), ale aj vzhľadom na emocionálne (či už pozitívne alebo negatívne) väzby maloletého ku každému z rodičov, toľž ak o kvalite týchto väzieb vypovedá neustranné znalecké posúdenie (nález Ústavného súdu SR z 19.9.2018, sp. zn. I. ÚS 216/2018.)

47. Právo dieťaťa vyjadriť svoj názor nie je obmedzené vekovou hranicou, miera aktívnej účasti na konaní rastie s vekom dieťaťa, zrelosť dieťaťa na vyjadrenie svojho názoru treba posudzovať individuálne vo vzťahu ku konkrétnemu maloletému s ohľadom na jeho intelektuálnu zrelosť, ktorá závisí od jeho emocionálnej zrelosti, jeho vzdelania, veku, a tiež spoločenskú zrelosť ako schopnosť vytvoriť si úsudok a predvídať veci a javy.

48. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

49. Podľa § 217 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

50. Podľa § 231 Civilného sporového poriadku, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

51. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

52. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zverenie maloletého dieťaťa do výchovy iného občana než rodiča (§ 45 ods. 1 Zákona o rodine) je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov; musí byť vždy opreté o starostlivé a spoľahlivé objasnenie tých okolností, ktoré svedčia pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zaistiť riadnu výchovu dieťaťa (II. ÚS 157/01 /ÚS ČR/). Pri smrti jedného z rodičov je nositeľom rodičovskej zodpovednosti druhý rodič, ktorý potom práva a povinnosti z nej vyplývajúce vykonáva v plnom rozsahu sám, pričom je fakticky obmedzený iba v rozsahu, v ktorom tieto práva patria inej osobe, napríklad tej, ktorej bolo dieťa zverené do výchovy podľa § 45 Zákona o rodine.

53. Súd po vykonanom dokazovaní zhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti a má za to, že zverenie maloletého Romana do starostlivosti poručníčky, ktorá sa o maloletého riadne stará, je v záujme maloletého dieťaťa. Súd pri rozhodovaní prihliadal na existenciu objektívnej potreby úpravy práv týkajúcich sa osobnej starostlivosti o maloletého. Súd má vykonaným dokazovaním za preukázané, že matka aj otec boli rozhodnutím tunajšieho súdu č. 8P/15/2018 - 49 zo dňa 28.08.2018, právoplatným dňa 02.10.2018, pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, dlhodobo nezabezpečujú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, neprejavujú o maloletého skutočný záujem. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že maloletému Romanovi bola uznesením tunajšieho súdu č. k. 8P/276/2018 - 49 zo dňa 06.12.2018, právoplatným dňa 10.01.2019, ustanovená poručníčka, táto chce vykonávať osobnú starostlivosť o

maloletého, poručníčka je spôsobilá vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, žije usporiadaným spôsobom života a jej rodinné a sociálne prostredie je vhodné na výchovu maloletého dieťaťa. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol o zverení maloletého do starostlivosti poručníčky. Zároveň zrušil zverenie maloletého do starostlivosti ústavného zariadenia.

54. Nakoľko zverením maloletého dieťaťa do starostlivosti poručníka nezaniká vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému V., súd zaviazal každého rodičov prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Pri ustálení výšky výživného súd prihliadal na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a schopnosti a majetkové pomery matky a otca. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že otec aj matka sú pravdepodobne bezdomovci, nezdržiavajú sa na adrese svojho bydliska, nie sú evidovaní ako poberatelia žiadnej dávky a nie sú evidovaní ako zamestnaní. Súd poukazuje na skutočnosť, že ide o zákonom stanovenú minimálnu sumu, ktorou je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Zároveň pri takto určenom výživnom v minimálnom rozsahu nemá na jeho výšku žiadny vplyv, čo a v akej výške tvorí zdroj príjmu rodiča, jeho majetkové poverky a celkové sociálne postavenie sú pre posúdenie a stanovenie výšky výživného v minimálnej výške bezvýznamné. Súd s poukazom na § 45 ods. 8 Zákona o rodine uložil rodičom povinnosť určené výživné zasielať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Piešťany, Krajinská ul. č. 5053/13.

55. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je podľa § 355 ods. 1 CSP prípustné odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.